

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 29.11.2013
Sayı : 1156

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadına yönelik aile içinde yaşanan şiddet olayları, kadının en temel hakkı olan yaşam hakkının elinden alınmak istenmesi ve insanca yaşamasının önüne engeller çıkartılması acilen çözüm üretilmesi gereken çok önemli bir toplumsal sorundur. Kadına yönelik aile içi şiddetle mücadele için yasal düzenlemelerin uygulamadaki aksaklıklarının belirlenmesi; kadına yönelik aile içi şiddeti doğuran ve pekiştiren olumsuz tutum ve davranışların tespit edilmesi ve ortadan kaldırılması; şiddete uğrayan kadınlara ve/veya çocuklarına yönelik ulaşılabilir koruyucu hizmetlerin daha etkili verilmesi ve yaygınlaştırılması için politikalar üretilmesi; şiddete uğrayan kadınların sosyo-ekonomik olarak nasıl güçlendirileceğinin araştırılması; şiddete uğrayan kadınlara ve/veya çocuklarına yönelik hizmet sunumunu gerçekleştirmek üzere kurumlar ve ilgili sektörler arası işbirliği mekanizmalarının güçlendirilmesi ve kurumsal politikaların tasarlanması ve uygulanması amacıyla Anayasa'nın 98 inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 üncü ve 105 inci maddeleri gereği, Meclis araştırması açılmasını arz ederiz. 22.11.2013

Saygılarımızla.

İhsan ÖZKES
İstanbul Mu
[Signature]

Av. Ayşe Nedret AKOVA
Balıkesir Milletvekili

Nehmet Haberal
Zonguldak Mil.
[Signature]

~~[Signature]~~
Ali SARIBAŞ
Çukurova Mu.
[Signature]
Engin ALTAY
Siğir

Celal DİNLER
İstanbul Mil.
[Signature]

Namık Harutyan
Balıkesir Mu.
[Signature]

[Stamp: KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI, TÜRK MİLLET MECLİSİ, İSTANBUL ANA KÜTÜPHANESİ]
[Signature]
Sedef Küçük
İst. Mu

GEREKÇE

Kadına yönelik aile içinde yaşanan şiddet olayları, kadının en temel hakkı olan yaşam hakkının elinden alınmak istenmesi ve insanca yaşamasının önüne engeller çıkartılması acilen çözüm üretilmesi gereken çok önemli bir toplumsal sorundur.

Kadının aile içinde yaşadığı şiddetin yıllar olarak sayısal tespiti düzenli olarak yapılırsa sorunun boyutunu görmek açısından çok önemlidir. Türkiye’de ülke genelini kapsayan kadına yönelik şiddeti tespit amacıyla 2008 yılında yapılan “Türkiye’de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması” sonuçları dışında sorunun boyutunu ve önemini gösteren istatistiksel veri yoktur. Bu rapora göre, ülkemizde kadınların %41,9’u eşi veya birlikte olduğu kişilerden yaşamının herhangi bir döneminde fiziksel veya cinsel şiddet yaşamıştır.

Eşi veya birlikte olduğu kişilerden fiziksel veya cinsel şiddet yaşamış kadınların yerleşim yerine göre yüzdesi incelendiğinde, kente göre kırdan daha fazla kadın şiddet görmektedir. Kentte yaşayan kadınların %40,3’ü; kırdan yaşayan kadınların ise %46,6’sı yaşamının herhangi bir döneminde fiziksel veya cinsel şiddete uğramıştır. Eşi veya birlikte olduğu kişilerden fiziksel veya cinsel şiddet yaşamış kadınların refah düzeyine göre yüzdesi incelendiğinde, refah düzeyi yüksek olan kadınlara göre, refah düzeyi düşük olan kadınlar daha fazla şiddet görmektedir. Refah düzeyi yüksek olan kadınların %28,7’si; refah düzeyi orta olan kadınların %41,6’sı; refah düzeyi düşük olan kadınların ise %49,9’u yaşamının herhangi bir döneminde fiziksel veya cinsel şiddete uğramıştır. Eşi veya birlikte olduğu kişilerden fiziksel veya cinsel şiddet yaşamış kadınların eğitim durumuna göre yüzdesi incelendiğinde, eğitim düzeyi yüksek olan kadınlara göre, eğitim düzeyi düşük olan kadınlar daha fazla şiddet görmektedir. Eğitim düzeyi lise ve üzeri olan kadınların %27,2’si; eğitim düzeyi ilköğretim ikinci kademe olan kadınların %38,5’i; eğitim düzeyi ilköğretim birinci kademe olan kadınların %42,2’si; eğitimi olmayan kadınların ise %55,7’si yaşamının herhangi bir döneminde fiziksel veya cinsel şiddete uğramıştır.

2008 yılında yapılan araştırma haricinde, yıllar itibariyle kadının yaşadığı şiddeti ortaya koyan sağlıklı bir veritabanı bulunmamaktadır. Emniyet birimlerinde çoğunlukla çiftler barıştırılmakta, adli vaka olarak bile görünür kılınmamaktadır; kadına yönelik şiddet ise her geçen gün daha da artmaktadır.

Kadına yönelik şiddetin ve ayrımcılığın önlenmesi için sadece yasal düzenlemeler yapılması yeterli değildir. Yasal düzenlemelerin getirdiği hak ve sorumlulukların bilinmesi ve bu konuda toplum bilincinin yaratılması için toplumsal yapıyı oluşturan bütün kurumların işbirliği ile çalışması gerekmektedir. Okul içi eğitimden, medyanın bilinçlendirmesine, dini kurumların yönlendirmesine kadar her kurumun işbirliği ile ortak bir akıl yaratılması gerekmektedir. Sadece devletin değil, her bireyin, her kurumun aynı amaç doğrultusunda çalışması gerekmektedir. Sorun artık bir kişiyi değil, toplumun bütünü, toplumsal sağlığını etkilemektedir.

Kadına yönelik aile içi şiddetle mücadele için yasal düzenlemelerin uygulamadaki aksaklıklarının belirlenmesi; kadına yönelik aile içi şiddeti doğuran ve pekiştiren olumsuz tutum ve davranışların tespit edilmesi ve ortadan kaldırılması; şiddete uğrayan kadınlara ve/veya çocuklarına yönelik ulaşılabilir koruyucu hizmetlerin daha etkili verilmesi ve yaygınlaştırılması için politikalar üretilmesi; şiddete uğrayan kadınların sosyo-ekonomik olarak nasıl güçlendirileceğinin araştırılması; şiddete uğrayan kadınlara ve/veya çocuklarına yönelik hizmet sunumunu gerçekleştirmek üzere kurumlar ve ilgili sektörler arası işbirliği mekanizmalarının güçlendirilmesi ve kurumsal politikaların tasarlanması ve uygulanması amacıyla bir Meclis Araştırmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

